**T.C.**
**UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ**

**ESAS NO :** 2022/691
**KARAR NO :** 2023/26
**KARAR TR :** 23/01/2023

**ÖZET**: Davacının taşınmazına idare tarafından fiilen kamulaştırmasız el atıldığı anlaşıldığından, davacı tarafından uğranıldığı ileri sürülen zararın tazmini istemiyle açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk

**K A R A R**

**Davacılar :** M. T vd.
**Vekili :** Av. F. A
**Davalılar :** 1- Konyaaltı Belediye Başkanlığı
**Vekili :** Av. A. Y
2- Gençlik ve Spor Müdürlüğü
**Vekili :** Av. S. A. G

**I. DAVA KONUSU OLAY**

1. Davacılar vekili, müvekkillerinin Antalya ili, Konyaaltı ilçesi, ..... Mahallesinde bulunan ..... ada .... parsel,..... ada .... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada .... parsel.....ada .... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada .... parsel, ..... ada .... parsel, ..... ada ....parsel, ..... ada ....parsel, ..... ada ....parsel, ..... ada ....parsel, ..... ada .....parsel, ..... ada ....parsel, ..... ada .....parsel, ..... ada .....parsel, ..... ada .....parsel, ..... ada .....parsel, ..... ada .....parsel, ..... ada ..... nolu parsellerde hissedar olduklarını, parsellerin bulunduğu bölgede imar planı yapıldığını ve bu yerlerin imar planında *"belediye semt spor sahası"* olarak ayrıldığını, tapuya geçtiği 15-20 senedir davacıların taşınmazını davalı idarelerin kamulaştırma yapmadıkları ve bedellerini ödemedikleri nedeniyle, mülkiyet hakkının kısıtlandığını ileri sürerek, davalı idareler tarafından el atıldığının kabulü ile fazlaya ilişkin haklarının saklı kalmak kaydıyla 50.000 TL'nin yasal faizi ile birlikte davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsili istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

**II. UYUŞMAZLIĞA İLİŞKİN BAŞVURU SÜRECİ**

**A. Adli Yargıda**

2. Antalya 6. Asliye Hukuk Mahkemesi 02/05/2014 tarihli ve E.2012/57, K.2014/250 sayılı kararı ile, davacıların Antalya ili, Konyaaltı ilçesi, .....Mahallesinde .... ada 2 parsel,..... ada .... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada .... parsel, ..... ada .... parsel, .... ada .... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada .... parsel yönünden açmış olduğu kamulaştırmasız el atma tazminat davasının kısmen kabul kısmen reddine, 2.048.446,65 TL'nin dava tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte davalılardan Konyaaltı Belediyesi Başkanlığından alınıp davacılara verilmesine, fazlaya ilişkin talebin reddine, davacıların Antalya ili, Konyaaltı ilçesi, .....Mahallesinde bulunan ..... ada ..... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada .... parsel, ..... ada .... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada .... parsel, ..... ada .... parsel, ..... ada .... parsel, .... ada ..... parsel yönünden açmış olduğu kamulaştırmasız el atma tazminat davasının çözümünün idari yargının görev alanına girdiğinden bu parseller yönünden açılan davanın görev yönünden usulden reddine, Antalya ili, Konyaaltı ilçesi, .....Mahallesinde ..... ada .... parsel,..... ada .... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada .... parsel, ..... ada .... parsel, .... ada .... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada .... parseldeki davacıların murisi A.(A) K'dan gelen hisselerin iptali ile davalı Belediye adına tapuya kayıt ve tesciline, davalılardan Gençlik ve Spor Bakanlığı aleyhine açılan davanın husumet yokluğundan reddine karar vermiş, bu karar davalı Konyaaltı Belediye Başkanlığı vekilince temyiz edilmiştir.

3. Yargıtay 18. Hukuk Dairesi 23/02/2016 tarihli ve E.2015/5809, K.2016/2989 sayılı kararı ile, mahkemece, değerlendirmeye esas alınan bilirkişi kurulu raporunun yukarıda açıklanan esaslara uygun düşmediği gözetilmeden, gerekli araştırma ve yeterli incelemeyi içermeyen rapora itibarla hüküm kurulmasının, dava konusu taşınmazların kişilere ait tapu senetleri dosyada yer almakta ise de denetime elverişli olacak şekilde güncel tapu kayıtlarının dosyaya getirtilmesi gerekirken dosyada yer alan ancak okunma imkanı bulunmayan tapu kayıtları esas alınarak karar verilmesinin, 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun 6487 sayılı Kanun'la değiştirilen Geçici 6. maddesinin onikinci ve onüçüncü fıkraları 13/03/2015 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Anayasa Mahkemesinin 13/11/2014 tarihli ve E.2013/95, K.2014/176 sayılı kararıyla iptal edildiğinden, 04/11/1983 tarihinden sonra el atılan taşınmazlar yönünden, kamulaştırmasız el koyma nedeniyle açılan davalarda karar ve ilam harcının nispi oran üzerinden alınması gerektiğinin düşünülmemesinin doğru görülmediğini belirterek, yazılı şekilde hüküm tesisi isabetsiz, temyiz itirazları bu nedenlerle yerinde olduğundan kabulü ile hükmün HMK'nın 428. maddesi gereğince bozulmasına karar vermiştir.

4. **Antalya 6. Asliye Hukuk Mahkemesi 06/12/2017 tarihli ve E.2016/252, K.2017/316 sayılı kararı** ile, davacının Antalya ili, Konyaaltı ilçesi, .....Mahallesi, .... Ada .... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada .... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada ..... parsel,..... ada ..... parsel, ..... ada ..... parsel, ..... ada ..... parsel yönünden açmış olduğu davanın idari yargı görev alanına girdiğinden usulden reddine ilişkin mahkemelerinin E.2012/57, K.2014/250 sayılı kararı kesinleştiğinden bu hususta yeniden karar verilmesi gerekmediği gerekçesiyle, davacının davalılardan Gençlik ve Spor Bakanlığı aleyhine açtığı davanın husumet yönünden reddine ilişkin mahkemelerinin E.2012/57, K.2014/250 sayılı kararı kesinleştiğinden bu hususta yeniden karar verilmesine yer olmadığına karar vermiş, kararın göreve ilişkin kısmı kesinleşmiş, esasa ilişkin kısmı adli yargı yerinde görülmeye devam etmiş ve sonrasında kesinleşmiştir.

5. Davacılar vekili, davacıların paylı mülkiyetindeki Antalya ili, Konyaaltı ilçesi, .....Mahallesi, ..... ada ..... parsel sayılı taşınmazın imar planında Semt Spor sahası olarak ayrıldığı ve bugüne kadar kamulaştırılmayarak davacıların mağdur edildiği, mülkiyet hakkının kısıtlandığı, Kamulaştırma Kanunu'nun geçici 6. maddesine göre yapılan başvurudan da bir sonuç alınamadığı belirtilerek, tasarruf hakkının bu şekilde engellenmesi suretiyle oluştuğu ileri sürülen 110.443,50 TL zararın yasal faiziyle birlikte tazmini istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

**B. İdari Yargıda**

6. Antalya 2. İdare Mahkemesi 08/06/2016 tarihli ve E.2015/503, K.2016/707 sayılı kararı ile, davanın kısmen kabulüne, davacılardan Müzeher Tulu için 15.298,59 TL, A. Y için 15.298,59 TL, H. D için 15.298,59 TL, R. K için 15.298,59 TL, N. A için 15.298,59 TL, M. D için 15.298,59 TL, Ş. P için 15.298,59 TL olmak üzere toplamda 107.090,14 TL'nin davanın açıldığı 30/03/2015'den itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davalı idareden alınarak davacılara verilmesine, bu tutarı aşan tazmin isteminin reddine karar vermiş, bu karar davalı Konyaaltı Belediye Başkanlığı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

7. Danıştay 6. Daire 16/11/2017 tarihli ve E.2016/11127, K.2017/9235 sayılı kararı ile, Kanunda düzenlenen beş yıllık sürenin Ek 1. madde kapsamında kalan ve bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce tasarruf hakkı kısıtlanan taşınmazlar hakkında da bu maddeninyürürlüğe girdiği tarihten itibaren başlayacağı, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce açılan ancak, henüz karara bağlanmayan veya kararı kesinleşmeyen davalara da uygulanacağı sonucuna ulaşıldığını belirterek, yeni yasal düzenleme uyarınca bu aşamada hukuken uyuşmazlığın esası hakkında karar verme olanağı bulunmadığından, idare mahkemesince bu hususlar göz önünde bulundurularak yeniden bir karar verilmesi gerektiği gerekçesiyle kararın bozulmasına karar vermiştir.

8. Antalya 2. İdare Mahkemesi 26/04/2018 tarihli ve E.2018/345, K.2018/474 sayılı kararı ile, bozma kararına uyarak, konusu kalmayan dava hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar vermiş, bu karar davacılar vekili tarafından temyiz edilmiştir.

9. Danıştay 6. Daire 17/10/2018 tarihli ve E.2018/6357, K.2018/8033 sayılı kararı ile, Anayasa Mahkemesinin 28/03/2018 tarihli ve E.2016/196, K.2018/34 sayılı kararı ile, 2942 sayılıKanun'a, 6745 sayılı Kanun'un 34. maddesi ile eklenen Geçici 11. maddesinin Anayasaya aykırı olduğundan iptaline karar verildiğini, dolayısıyla taşınmaz bedeli tespit edilerekuyuşmazlığın esası hakkında yeniden karar verilmesi gerektiğini belirterek kararın bozulmasına karar vermiş, davalı idare vekili tarafından kararın düzeltilmesi isteminde bulunulmuştur.

10. Danıştay 6. Daire 04/12/2019 tarihli ve E.2019/12481, K.2019/13060 sayılı kararı ile, istemin reddine karar vermiştir.

11. **Antalya 2. İdare Mahkemesi 31/05/2022 tarihli ve E.2020/108, K.2022/694 sayılı kararı**ile, dava konusu taşınmazda meydana gelen fiili el atma nedeniyle dava konusu uyuşmazlığın görüm ve çözümünün adli yargı mercilerine ait bulunduğunu, adli yargının görevinde bulunan uyuşmazlıkla ilgili olarak açılan iş bu davanın, 2577 sayılı Kanun'un 15/1-a maddesi uyarınca görev yönünden reddi gerektiğini belirterek, 2577 sayılı Kanun'un 14/3-a ve 15/1-a maddesi uyarınca davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

**III. İLGİLİ HUKUK**

**A. Mevzuat**

12. Anayasa'nın 125. maddesinin son fıkrası şöyledir:

*"İdare, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlüdür."*

13. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "*İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı*" başlıklı 2. maddesi şöyledir:

*"1. (Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:*

*a) (İptal: Anayasa Mahkemesinin 21/9/1995 tarihli ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000-4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,*

*b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları*

*c) (Değişik: 18/12/1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar.*

*2. İdari yargı yetkisi, idari eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlıdır. İdari mahkemeler; yerindelik denetimi yapamazlar, yürütme görevinin kanunlarda ve Cumhurbaşkanlığı kararnamelerinde gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak, idari eylem ve işlem niteliğinde veya idarenin takdir yetkisini kaldıracak biçimde yargı kararı veremezler."*

14. 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun Ek 1. maddesininbirinci fıkrasının mevcut durumu şöyledir:

*" (Ek: 20/8/2016-6745/33 md.)*

*Uygulama imar planlarında umumi hizmetlere ve resmî kurumlara ayrılmak suretiyle mülkiyet hakkının özüne dokunacak şekilde tasarrufu hukuken kısıtlanan taşınmazlar hakkında, uygulama imar planlarının yürürlüğe girmesinden itibaren beş yıllık süre içerisinde imar programları veya imar uygulamaları yapılır ve bütçe imkânları dâhilinde bu taşınmazlar ilgili idarelerce kamulaştırılır veya her hâlde mülkiyet hakkını kullanmasına engel teşkil edecek kısıtlılığı kaldıracak şekilde imar planı değişikliği yapılır/yaptırılır. (İptal: Anayasa Mahkemesinin 20/12/2018 tarihli ve E.: 2016/181 K.: 2018/111 sayılı Kararı ile) (Ek cümle:16/11/2022-7421/3 md.) Bu süre içinde belirtilen işlemlerin yapılmaması halinde taşınmazların malikleri tarafından mülkiyet hakkından kaynaklı bedele ilişkin açılacak davalar, adli yargıda görülür."*

**B. Yargı Kararları**

15. Yargıtay İçtihadı Birleştirme Hukuk Genel Kurulunun 11/02/1959 tarihli, E.1958/17, K.1959/15 sayılı kararının III. bölümü şöyledir:

*"...III-İstimlâksiz el atma halinde amme teşekkülü İstimlâk Kanununa uygun hareket etmeden ferdin malını elinden almış olması sebebiyle kanunsuz bir harekette bulunmuş durumdadır. Ve bu bakımdan dava Medeni Kanun hükümlerine giren mülkiyete tecavüzün önlenmesi veya haksız fiil neticesinde meydana gelen zararın tazmini davasıdır. Ve bu bakımdan adliye mahkemesinin vazifesi içindedir.*

*Bundan başka, bir amme teşekkülü tarafından bir tesisin yaptırılması sırasında Devlet malı olmayan yerlerden toprak alınması veya böyle yerlere toprak veya moloz yığılması neticesinde meydana gelen zararların tazmini davası da başkasının malına amme teşekkülünün dilediği gibi el atma hakkı bulunmadığı ve plan ve projelere ve şartnamelere başkasının malına ihtiyaca göre el atılabilmesini gerektirecek esaslar konulamayacağı cihetle, haksız fiilden doğan bir tazminat davası sayılır.*

*Yapılan işlerin plan veya projeye aykırı olarak yapılması hali de idari karara aykırı bir hareket bulunması itibariyle yine idari kararın tatbiki olan bir fiil sayılamaz ve bu bakımdan bu iddia ile açılmış bir dava haksız fiilden doğan bir davadan ibaret olacaktır.*

*Bu bentte anılan davalar, içtihadı birleştirme kararının dışında kaldıklarından kararın bunlara şümulü yoktur ..."*

16. 2942 sayılı Kanun'un Geçici 6. maddesinin bazı fıkralarının iptali yönündeki taleple Anayasa Mahkemesine yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesinin 25/09/2013 tarihli ve E.2013/93, K.2013/101 sayılı kararıyla, yapılan itiraz başvurusu, başvuran mahkemenin yetkisizliği nedeniyle reddedilmiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

*"...Türk hukukunda 'fiili yol'un en karakteristik örneği, 'kamulaştırmasız el atma'lardır. Kamulaştırmasız el atma, idarenin, bir kişiye ait taşınmazı bilerek veya bilmeyerek kamulaştırmaya ilişkin usul ve kurallarına uymaksızın ve bir bedel ödemeksizin işgal ederek kamu hizmetine tahsis etmesi şeklinde tanımlanmaktadır. Buna göre, kamulaştırmasız el atmadan söz edilebilmesi için, kişiye ait gayrimenkulün idarece (kamu hizmetinde kullanılmak amacıyla) işgal edilmiş olması ve bu işgalin kanunda öngörülen usul ve esaslara uyularak tesis edilmiş bir kamulaştırma işlemine dayanmadan gerçekleştirilmiş olması gerekmektedir. Bu şekilde, idarenin hukuk dışı eyleminden kaynaklanan fiili el atmaların, özel kişilerin haksız fiil teşkil eden eylemlerinden hiçbir farkının bulunmadığı, bu nedenle bu tip eylemlerden doğan zararların da özel kişilerin haksız fiilinden doğan zararlarda olduğu gibi adli yargıda dava konusu edilmesi gerektiği kabul edilmektedir.*

*Başvuran Mahkemede görülen davaya konu olayda, davacıya ait taşınmaz, imar planlarıyla'dere mutlak koruma alanı'sınırları içine alınmış ve bu nedenle davacının taşınmaz üzerindeki tasarruf yetkisi kısıtlanmıştır. Davacının tasarruf yetkisinin kısıtlanmasının, davacının mamelekinde azalma meydana getirebileceği tartışmasızdır. Ancak, davacının mülkü üzerinde tasarruf etme hakkının kısıtlanması, idarenin bir eyleminden değil, idari bir işlem niteliğinde olduğu tartışmasız olan imar planından kaynaklanmaktadır. Olayda, idarenin fiili el koyma niteliği taşıyan bir eylemi henüz bulunmamakta, aksine kanunen yapması gereken kamulaştırma işlemlerini yapmamak biçiminde tezahür eden bir eylemsizliği söz konusudur.*

*Öte yandan, kamulaştırmasız el atmadan söz edilebilmesi için taşınmaz zilyetliğinin idareye geçmesi ve taşınmazın fiilen kamu hizmetine tahsis edilmiş olması gerekmektedir. Oysa, Mahkemede görülen davaya konu olayda olduğu gibi 'imar kısıtlamaları'nda taşınmaz zilyetliği malikte kalmaya devam etmekte olup yalnızca malikin tasarruf yetkisinin, ilgili mevzuattan kaynaklanan bazı kısıtlamalara maruz kalması söz konusu olmaktadır.*

*Sonuç olarak, davacının taşınmazının imar planlarında 'dere mutlak koruma alanı'nda bırakılması nedeniyle tasarruf hakkının kısıtlanmasının kamulaştırmasız el atma olarak nitelendirilemeyeceği, bunun, idari bir işlem olan imar planlarının zorunlu bir sonucu olduğu ve tasarruf hakkının kısıtlanması sebebiyle doğan zararın ancak idari yargıda açılacak bir tam yargı davasına konu edilebileceği sonucuna ulaşılmaktadır. Dolayısıyla bakılmakta olan dava, itiraz başvurusunda bulunan Mahkemenin görev alanına girmemektedir.*

*Nitekim, Anayasa'nın 158. maddesiyle, adlî, idarî ve askerî yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözümlemeye yetkili kılınan Uyuşmazlık Mahkemesinin istikrar bulmuş içtihatları da bu yöndedir (Örneğin; 4.2.2013 günlü, E.201/107, K.2013/230 sayılı kararı)..."*

## IV. İNCELEME VE GEREKÇE

### A. İlk İnceleme

17. Uyuşmazlık Mahkemesinin Muammer TOPAL'ın başkanlığında, Üyeler Nilgün TAŞ, Doğan AĞIRMAN, Eyüp SARICALAR, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Bilal ÇALIŞKAN'ın katılımlarıyla yapılan 23/01/2023 tarihli toplantısında; 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, idari ve adli yargı yerleri arasında anılan Kanun'un 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari ve adli yargı dosyalarının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacının istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

### B. Esasın İncelenmesi

18. Raportör-HakimGülşen AKAR PEHLİVAN'ın davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan, ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

19. Dava, davacıların hissedarı olduğu taşınmazına kamulaştırma bedeli ödenmeksizin, davalı tarafından hukuken el atıldığı iddiasıyla oluştuğu ileri sürülen zararın tazmin edilmesi istemine ilişkin bulunmaktadır.

20. İdarenin yürütmekle yükümlü bulunduğu kamu hizmetine ilişkin olarak uygulamaya koyduğu plan ve projeye göre meydana getirdiği yol, kanal, baraj, su yolları, su şebekesi gibi tesislerin kurulması, işletilmesi ve bakımı sırasında kişilere verdiği zararların tazmini istemiyle açılacak davaların görüm ve çözümünün, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları muhtel olanlar tarafından açılacak tam yargı davaları kapsamında yargısal denetim yapan idari yargı yerine ait olduğu; idarece herhangi bir ayni hakka müdahalede bulunulduğu; özel mülkiyete konu taşınmaza kamulaştırmasız el atıldığı veya plan ve projeye aykırı iş görüldüğü iddiasıyla açılacak müdahalenin men'i ve meydana gelen zararın tazmini davalarının ise, mülkiyete tecavüzün önlenmesine ve haksız fiillere ilişkin özel hukuk hükümlerine göre adli yargı yerince çözümleneceği, yerleşik yargısal içtihatlarla kabul edilmiş bulunmaktadır.

21. Dava dosyalarının incelenmesinden, davanın, davacıların hissedarı olduğu Antalya ili, Konyaaltı ilçesi, Hurma Mahallesinde bulunan, tapunun 20008 ada, eski 2 parsel, yeni 4 parseline kayıtlı taşınmazın, imar planında *"Açık spor tesis ve tahliye kanalı"* alanı olarak ayrılması nedeniyle mülkiyet hakkının süresiz olarak kısıtlanması, her türlü tasarruf ve yararlanma imkanının engellenerek mülkiyet hakkının kullanılamaz duruma getirildiği iddiasıyla oluştuğu ileri sürülen tazminatın faizi ile birlikte tahsili istemiyle açıldığı, anılan davada idare mahkemesince enson 09/04/2022 tarihinde gerçekleştirilen keşif sonucu hazırlanan 03/04/2022 tarihli bilirkişi raporuna göre, davaya konu parsele fiilen tahliye kanalı ve menholün yapıldığının görüldüğü tespitlerine yer verildiğianlaşılmaktadır.

22. Buna göre, mahkemece itibar edilen bilirkişi raporu doğrultusunda, dava konusutaşınmaz açısından fiili el atmanın varlığı kabul edilerek değerlendirmenin bu şekilde yapılması gerekmektedir.

23. Bu durumda, idarenin kamulaştırma işlemi yapmaksızın uyuşmazlığa konu taşınmaza fiilen el atmasının İdare Hukukunun konusuna giren *"idari eylem"* veya *"idari işlem"* olarak kabulü mümkün olmadığından; idarenin, açık ve ağır biçimde hukukilikten yoksun olan ve bu haliyle *"haksız fiil"* olarak kabul edilebilecek uygulaması nedeniyle

tazminat,tescil veterkinistemiyle açılan davanın görüm ve çözümünün adli yargının görev alanına girdiği sonucuna varılmıştır.

24. Kaldı ki, dava konusu taşınmaza fiilen değil de hukuken el atılmış olması durumunda dahi, 26/11/2022 tarihli ve 32025 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7421 sayılı Kanun'un 3. maddesi ile 2942 sayılı Kanun'un Ek 1.maddesinin birinci fikrasına eklenen *"Bu süre içinde belirtilen işlemlerin yapılmaması halinde taşınmazların malikleri tarafından mülkiyet hakkından kaynaklı bedele ilişkin açılacak davalar, adli yargıda görülür."* hükmü uyarınca, davanınçözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu açıktır.

25. Yukarıda belirtilen hususlar göz önünde bulundurularak, Antalya 6. Asliye Hukuk Mahkemesinin 06/12/2017 tarihli ve E.2016/252, K.2017/316 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

**V. HÜKÜM**

Açıklanan gerekçelerle;

A. Davanın çözümünde ADLİ YARGININ GÖREVLİ OLDUĞUNA,

B. Antalya 6. Asliye Hukuk Mahkemesinin 06/12/2017 tarihli ve E.2016/252, K.2017/316 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA,

23/01/2023 tarihinde, OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

| Başkan | Üye | Üye | Üye |
|---|---|---|---|
| Muammer | Nilgün | Doğan | Eyüp |
| TOPAL | TAŞ | AĞIRMAN | SARICALAR |

| Üye | Üye | Üye |
|---|---|---|
| Ahmet | Mahmut | Bilal |
| ARSLAN | BALLI | ÇALIŞKAN |